

Speciale Studie 35

Uitgebreidere studies

VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Daniëls zeventig weken

Door Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

*Een voorlopig en verkennend onderzoek geschreven als leidraad
voor studenten die op zoek zijn naar een adequate interpretatie van dit moeilijke onderwerp.*

Geen enkele interpretatie van enig deel van de Schrift is adequaat of bevredigend als deze enig probleem negeert of geen rekening houdt met enig relevant feit. In deze studie zal ik trachten feiten uiteen te zetten die onder ogen moeten worden gezien, vragen die moeten worden beantwoord en problemen die moeten worden opgelost voordat een adequate interpretatie van Daniël 9:24-27 kan worden uitgewerkt.

Velen zijn van mening dat de enige problemen die moeten worden opgelost, zijn:

- (1) welke jaren van toepassing zijn en deel uitmaken van de 490 jaar;
- (2) of de eerste zeven weken (49 jaar) moeten worden beschouwd als een deel van de zeventig;
- (3) of waar moet worden begonnen met het tellen van de zeventig weken.

Zij lossen deze problemen naar eigen tevredenheid op en menen dan dat zij de volledige, definitieve interpretatie van dit Schriftgedeelte hebben. Maar ze negeren volledig de grotere problemen die een grondige studie van deze profetie met zich meebrengt. Ze durven ook geen rekening te houden met duidelijke feiten die in dit verslag worden onthuld. Zo wordt de belangrijke boodschap van Gabriël aangepast aan een interpretatieschema, in plaats van dat er een interpretatieschema wordt gezocht dat bij zijn boodschap past.

Ik beweer niet dat ik op dit moment een adequate uitleg van dit gedeelte van Daniël heb. Ik heb niets op papier staan over dit onderwerp. Dit geeft mij de vrijheid om elk feit onder ogen te zien en elk probleem dat de woorden van dit gedeelte een eerlijke student opleggen, eerlijk te overwegen. Mijn enige doel in deze studie is om de boodschap die Gabriël aan Daniël gaf zorgvuldig te onderzoeken.

Daniel 9:24 Zeventig weken Ik heb voor mij liggen de geschriften van sommigen die beweren dat dit ‘weken van dagen’ zijn in plaats van weken van jaren; dat wil zeggen dat de periode in kwestie 490 dagen duurt in plaats van 490 jaar. Dit materiaal is zorgvuldig geschreven en de argumenten worden logisch gepresenteerd. Dit heeft mij ertoe gebracht die opvatting zorgvuldig te onderzoeken, maar na dat te hebben gedaan, vind ik geen enkel argument dat de toets doorstaat. Ik geloof dat het om ‘weken van jaren’ gaat. In Daniël 10:2-3 (St.Vert.) spreekt de profeet over “drie weken der dagen”¹ (zie Hebreeuws) en uit de context blijkt duidelijk dat hij eenentwintig dagen bedoelde. In Daniël 9:24 staat in het Hebreeuws “zeventig zevens”. Het is mijn oordeel, waartoe ik ben gekomen na alle beschikbare bewijzen zorgvuldig te hebben overwogen, dat hier 490 jaar worden bedoeld.

Zijn bepaald Het Hebreeuwse woord dat hier met “bepaald” is vertaald, is een hapax legomenon (een woord dat slechts één keer in de Schrift voorkomt). Het wordt vertaald met “bepaald” in de NBG-vertaling 1951; “bestemd” in de Statenvertaling; “verdeeld betreffende” door Rotherham; “bestemd voor” door Alex R. Gordon; “verdeeld” door J.N. Darby. De *Companion Bible* merkt op dat “bepaald gelijk staat aan afgesneden, dat wil zeggen: afgescheiden van alle andere jaren. Het werkwoord staat in het enkelvoud om de eenheid van de hele periode aan te geven, hoe deze ook verdeeld moge zijn.” Al deze verschillende versies zijn harmonieus. Ze spreken elkaar niet tegen. Naar mijn mening komt J.N. Darby het dichtst bij de volledige waarheid in zijn vertaling “verdeeld”.

Hier staan we voor een groot probleem. De oplossing hiervan zal onze interpretatie van alles wat volgt beïnvloeden. Wat bedoelde Gabriël met deze woorden? Wilde hij dat Daniël zou begrijpen dat vanaf een

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG, tenzij anders aangegeven.
Voetnoten zijn van de vertaler.

bepaald moment 490 jaar zouden verstrijken of voorbijgaan, vooradat bepaalde dingen werkelijkheid zouden worden?² Of bedoelde hij dat deze dingen kenmerkend zouden zijn voor, en werkelijkheid zijn tijdens deze 490 jaar? Ik zal trachten dit probleem te verduidelijken.

Als ik mijn jaarplanning maak en bepaal om een maand op vakantie te gaan, dan heb ik deze periode voor dit doel vastgelegd, afgescheiden of verdeeld. Daarom zou deze maand die ik heb bepaald gekenmerkt moeten worden door mijn vakantie. Ook al ben ik misschien een halve week onderweg naar de plaats waar ik mijn vakantie zal doorbrengen en nog eens een halve week om terug te keren, de hele week wordt gekenmerkt door mijn afwezigheid van mijn dagelijkse werk en de tijd wordt besteed aan vakantie. Maar als ik zeg: "Over twee maanden ga ik op vakantie", betekent dat dat er twee maanden zullen verstrijken voordat ik vertrek.

Of, als ander voorbeeld, een huisvrouw heeft een stuk vlees van vijf pond gekocht waarvan ze weet dat het dertig minuten per pond moet worden gebraden. Eenvoudige wiskunde leert haar dat dit betekent dat er tweeënhalf uur moet worden uitgetrokken voor het braden van dit stuk vlees. Ze bepaalt deze hoeveelheid tijd en legt in haar hoofd een beginpunt vast, dat gewoonlijk tweeënhalf uur voor het avondeten is. Als het braadstuk niet gedurende de hele vastgestelde tijd wordt gebraden, heeft ze niets anders dan rauw vlees als het etenstijd is.

De taal van Daniël 9:24 is zo eenvoudig en zo krachtig dat ik onmogelijk kan geloven dat het betekent dat er 490 jaar zouden verstrijken of voorbijgaan voordat de dingen die voor Daniël's volk en de heilige stad bestemd waren, zouden beginnen. Naar mijn mening kunnen de woorden van Gabriël, ongeacht de problemen die dit oplevert, niets anders betekenen dan dat er een periode van 490 jaar zal zijn die gekenmerkt wordt door zes onderscheiden waarheden. Deze zullen we later bespreken. De volgende zin levert hier nog meer bewijs voor.

Over uw volk en uw heilige stad Let erop dat er niet werd bepaald dat er zeventig weken zouden verstrijken. De zeventig weken zijn bepaald voor het volk van Daniël en de heilige stad. Het volk van Daniël betekent het volk van Daniël; dus Israël. De "heilige stad" is Jeruzalem. Er worden nu zes dingen opgesomd die God heeft bepaald en die gedurende een periode van 490 jaar voor het volk Israël en Jeruzalem zullen gelden. De betekenis van deze zes onderscheiden dingen wordt door de meeste commentatoren meestal lichtvaardig overgeslagen. Philip Mauro lost alle problemen onmiddellijk naar eigen tevredenheid op door te verklaren:

"Als het mogelijk was om slechts één van de zes voorspellingen van Daniël 9:24 met zekerheid vast te stellen, zou dat voldoende zijn om de hele reeks te lokaliseren. Maar de aanwijzingen die ons worden gegeven, stellen ons in staat om vijf van de zes met zekerheid te identificeren, en de andere met een hoge mate van waarschijnlijkheid. We twijfelen er dan ook niet aan dat de hele profetie van vers 24 in vervulling is gegaan in de dood, opstanding en hemelvaart van de Here Jezus Christus, en in de komst van de Heilige Geest uit de hemel." *The Seventy Weeks and the Great Tribulation*, Philip Mauro, pagina 53.³

Hieruit blijkt dat Mauro het standpunt inneemt dat er 490 jaar zouden verstrijken, waarna de zes voorspelde dingen zouden worden vervuld. Hij gelooft dat de 490 jaar alle waren vervuld ten tijde van de kruisiging van Christus, en dat de zes grote voorspellingen van vers 24 vervuld werden in het kruis en de komst van de Geest. Dit lijkt mij geen greintje waarheid te bevatten.

De zes grote voorspellingen die zes grote kenmerken beschrijven die gedurende een bepaalde periode van 490 jaar betrekking moeten hebben op Israël en Jeruzalem, zijn als volgt:

² Een voorbeeld van die zienswijze zien we in de Nieuwe Bijbel Vertaling van 2004 en 2021 van Dan.9:24.

³ In het Nederlands uitgegeven onder de titel: *De zeventig weken en de grote verdrukking*.

(1). **Om de overtreding te voleindigen** Wat betekent dit? Twee woorden springen eruit: ‘voleindigen’ en ‘overtreding’. Waar de Statenvertaling ‘sluiten’ heeft, heeft de NBV ‘een einde maken aan’. Rotherham heeft ‘een einde maken aan’, en de *Companion Bible* heeft hetzelfde in zijn aantekeningen. Dit werkwoord komt 18 keer voor in het Oude Testament, en een onderzoek van elke plaats waar het voorkomt, zal de overtuiging geven dat het ‘in bedwang houden’, ‘terughouden’, ‘de mond snoeren’ of ‘blijven’ betekent. Zie I Sam.6:10 (St.Vert.: insluiten); Gen.23:6 (St.Vert.: weren); Exodus 36:6 (weerhouden); Ezechiël 31:15 (tegenhouden, ophouden).

De vertalers zijn vrijwel unaniem over de vertaling van “overtreding”, en na zorgvuldig alle 93 gevallen in het Hebreeuws te hebben gecontroleerd, zie ik geen reden om deze vertaling in twijfel te trekken. Daarom lijkt het erop dat deze uitdrukking de betekenis heeft van “de overtreding de mond snoeren”, wat betekent dat deze zodanig wordt ingeperkt dat deze niet langer voortduurt. De meest vergelijkbare situatie lijkt die van een rivier die langzaam bevroest totdat de stroming stopt.

David verwijst waarschijnlijk naar deze overtreding (het woord staat in het enkelvoud) in Psalm 19:14, waar hij spreekt over bevrijd zijn van ‘grove overtreding’. Het lijkt erop dat deze overtreding begon op de berg Sinai en sindsdien heeft voortgeduurd. Hun overtreding daar was dat zij zich afkeerden van de levende God. Gabriël legde aan Daniël uit dat er een periode van 490 jaar was bepaald waarin deze overtreding niet langer van kracht zou zijn. Dit is niet vreemd. Andere Schriftgedeelten spreken over een dergelijke tijd. Zie Hosea 2:18. Het was de zonde van ‘afwijken’ die Daniël beleed (zie Dan.9:5,11). Hier vertelt de engel hem over een tijd waarin deze zonde niet langer zichtbaar zal zijn. Vergelijk Hosea 1:2 met 2:18.

(2). **De zonde af te sluiten** De Statenvertaling heeft dit werkwoord vertaald met “verzegelen”. Rotherham heeft “de mate van [zonde] vullen”. Dit Hebreeuwse woord komt achtentwintig keer voor in het Oude Testament. Het wordt⁴ zeventien keer vertaald met ‘verzegelen’; drie keer met ‘een zegel zetten’, verder met ‘een zegel drukken op’, ‘bezegelen’, ‘onder zegel sluiten’, ‘inhouden’, ‘opsluiten’, ‘afsluiten’. Een onderzoek van alle gevallen kan geen andere conclusie opleveren dan dat dit woord ‘verzegelen’ betekent. Zie Lev. 15:3, waar het vertaald is met ‘inhouden’ en verwijst naar een lopende zweer die gestopt of verzegeld wordt. Zie ook Daniël 9:24, waar het vertaald wordt met ‘het gezicht bezegelen’. Zie ook Daniël 12:4 en Daniël 12:9, waar het vertaald wordt met ‘verzegelen’. Uit al het bewijs blijkt dat deze volledige zin betekent: de stroom van zonden stoppen. Jesaja 1:6 is hier relevant. Daar wordt de toestand van Israël beschreven aan de hand van het beeld van open ‘etterende zweren’. Gabriël belooft hier Daniël een periode van 490 jaar waarin de zonden van Israël zullen zijn gestopt omdat ze ‘met zalf zijn verzacht’.

(3). **De ongerechtigheid te verzoenen** Rotherham zegt: “om een verzoenende bedekking over ongerechtigheid te leggen.” De *Companion Bible* suggereert “boete doen of verzoening doen.” Het Hebreeuwse woord dat hier met “verzoening” vertaald is *CĀPHAR*. Maar “verzoening” is een theologisch woord dat ‘zo onstabiel is als water’. Er kan geen vaste betekenis aan worden gegeven, en men kan er elke gewenste betekenis aan geven. Mensen die overhaaste conclusies trekken, kunnen meteen besluiten dat deze voorstelling alleen betrekking kan hebben op het werk van Christus aan het kruis, maar een onderzoek van alle Schriftgedeelten die betrekking hebben op dit thema zal deze opvatting niet bevestigen. Sir Robert Anderson heeft hierover gezegd:

“Maar men kan zich afvragen of het kruis van Christus niet de vervulling van deze zegeningen was. Een zorgvuldige studie van de woorden van de engel zal aantonen dat geen enkele daarvan op deze manier is vervuld... Voor iedereen wiens opvattingen over “verzoening” niet gebaseerd zijn op het gebruik van het woord in de Schrift, zal “verzoening van ongerechtigheid” een uitzondering lijken. Het Hebreeuwse werkwoord *caphar* (verzoening of verzoening tot stand brengen) betekent letterlijk “de zonde bedekken” (zie het gebruik ervan in Genesis 6:14), een aanklacht tegen een persoon

⁴ In de NBG vertaling 1951,

ongedaan maken door middel van bloedvergieten of op een andere manier (bijvoorbeeld door voorbede, Exodus 32:30), om ervoor te zorgen dat hij in goddelijke gunst wordt aangenomen... Het zal duidelijk worden dat caphar nooit wordt gebruikt in de zin van gebruikt voor de boetedoening of het vergieten van bloed op objectieve wijze, maar in de zin van de resultaten die dit oplevert voor de zondaar, soms onmiddellijk na de dood van het slachtoffer, soms afhankelijk van de handeling van de priester die belast was met het aanbrengen van het bloed. Het offer was niet de verzoening, maar het middel waarmee de verzoening tot stand kwam" (*The Coming Prince*, pagina's 79,80).

De ongerechtigheid van Israël werd niet bedekt aan het kruis. Christus bedekte de ongerechtigheid niet met Zijn dood. De ongerechtigheid werd door Zijn dood weggenomen, niet bedekt. Zijn dood nam de oorzaak van de vervreemding tussen Israël en God weg, zodat zij weer in goddelijke gunst konden worden opgenomen. Wanneer Israël weer wordt opgenomen, zal CĀPHAR werkelijkheid worden. De engel Gabriël beloofde dat dit gedurende een periode van 490 jaar het geval zou zijn. Zacharia 13:1 sluit hierop aan. "Te dien dage zal er een bron ontsloten zijn voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem ter ontzondiging en reiniging."

(4). **Om eeuwige gerechtigheid te brengen** Dit is 'aionische gerechtigheid', en het betekent een gerechtigheid die voortkomt uit God, waarvan God de auteur is. Jesaja 1:25-26 geeft een uitstekende uitleg over de betekenis van deze uitspraak. Jesaja 61:11 onthult precies wat deze gerechtigheid is. "Want zoals de aarde haar gewas voortbrengt en een hof zijn zaaisel doet uitspruiten, zo zal de Here HERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor het oog van alle volken."

(5). **Gezicht en profeet te bezegelen** Deze uitspraak is op dit moment enigszins onduidelijk en ik zou de moeilijkheden ervan niet onderschatten. Het woord 'verzegelen' is hier hetzelfde Hebreeuwse woord dat in de tweede zin met 'voleindigen' is vertaald. Het kan 'verzegelen' betekenen en het is het gebruikelijke woord voor het verzegelen van een brief (I Koningen 21:8) of een beurs (Job 14:17). Het kan ook 'een zegel aanbrengen' betekenen, zoals in Jeremia 32:44, waarmee het document wordt bekrachtigd of wettelijk geldig wordt gemaakt.

Het lijkt erop dat het woord 'zegel' hier de betekenis heeft van bevestigen (door middel van vervulling). Zo zullen gedurende een periode van 490 jaar de visioenen en profeten van het Oude Testament dagelijks worden bevestigd door de daadwerkelijke vervulling van hun woorden. "Geslacht aan geslacht zal uw werken roemen, zij zullen uw machtige daden verkondigen" (Ps.145:4).

(6). **En iets allerheiligst te zalven** Dit wordt in de kantlijn van de *Revised Version* vertaald met "om een allerheiligste te zalven" en door Rotherham met "het heilige der heiligen zalven". De kanttekeningen in de *Companion Bible* sluiten zich aan bij Rotherham en leggen uit: "wordt nooit gebruikt voor een persoon". Ik zie in deze uitspraak geen andere waarheid dan dat Israël en Juda gedurende een periode van 490 jaar een gezalfde "Heilige der Heiligen" zullen hebben. De enige beperking hiervan is dat deze in de laatste helft van de laatste zeven jaar wordt ontheilgd.

Er kan geen twijfel over bestaan dat deze zes dingen zes grote zegeningen vormen die op een dag het deel zullen zijn van Israël en Jeruzalem. Of, zoals Sir Robert Anderson zegt: "Al deze woorden wijzen op praktische voordelen die op een praktische manier aan het volk zullen worden geschonken..." Uit Daniël 9:24 als geheel weten we dat deze zegeningen het deel van Israël zullen zijn gedurende een bepaalde periode van 490 jaar. Deze zegeningen moeten kenmerkend zijn voor, en werkelijkheid zijn gedurende, de hele periode. Aangezien Israël nooit van deze zegeningen heeft genoten en er nu ook niet van geniet, kan de enige logische conclusie zijn dat deze 490 jaar nog niet zijn begonnen. Ik geef grif toe dat ik een futurist ben als het gaat om de zeventig weken van Daniël. Laten we eens kijken naar de gebeurtenis die het begin ervan markeert.

Daniel 9:25 Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen Hieruit blijkt duidelijk dat het begin van de zeventig weken zal worden gemarkeerd door de uitvaardiging van een decreet om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen. Sommigen ontkennen dit en beweren dat de periode van 70 weken 7 weken (49 jaar) na het decreet om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen begint, maar ik kan hun redenering hierover niet volgen. Niettemin heeft deze uitspraak geleid tot veel onderzoek en veel controverse over wanneer, door wie, enz. dit decreet precies is uitgevaardigd. Voor zover ik weet, heeft tot nu toe niemand durven overwegen dat dit decreet misschien nog niet is uitgevaardigd.

In de Schrift worden drie decreten met betrekking tot Jeruzalem vermeld. Ten eerste is er het decreet van Kores, zoals beschreven in II Kronieken 36:22-23 en Ezra 1:1-3. Hij verklaarde dat de Here God hem had opgedragen om voor Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, en hij riep vrijwilligers onder het volk van Israël op om daarheen te gaan en het te bouwen. De exacte woorden van zijn uitspraak zijn door de Geest van God opgetekend, en de Geest verklaart ook dat zijn daden bedoeld waren om het woord van Jeremia, en niet de profetie van Daniël, te vervullen. Aangezien zijn oproep alleen betrekking had op de tempel, moet de verbeelding tot het uiterste worden opgerekt om zijn daad tot een bevel "om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen" te maken.

Dan is er nog het optreden van Darius, opgetekend in Ezra 6:1-8. Zijn woorden hadden alleen betrekking op de tempel, niet op de stad, en ze kwamen op geen enkele manier overeen met de woorden van Gabriël aan Daniël.

Ten slotte is er nog het bevel van Artachsasta ten gunste van Ezra, opgetekend in Ezra 7, en het verslag van zijn gunsten aan Nehemia, opgetekend in Nehemia 2:1-8. Sir Robert Anderson betoogt op welsprekende wijze dat de daden van Artachsasta ten behoeve van Nehemia in werkelijkheid een bevel waren om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen. Uit onderzoek van het verslag blijkt dat hij toestemming, medewerking en steun gaf, maar er is geen bevel is vastgelegd dat Jeruzalem hersteld en herbouwd moest worden.

Ik ben van mening dat er in de Schrift geen enkele handeling van iemand is opgetekend die voldoet aan de woorden van Gabriël aan Daniël over "een woord (dat) uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen". Gezien dit feit lijkt het erop dat dit iets is om naar uit te kijken in de toekomst, in plaats van iets om te vinden in het verleden. Dit brengt ons bij een zeer belangrijke profetie die is opgetekend in Jesaja 44:28-45:4.

"Die tot Kores zeg: Mijn herder, hij zal al mijn welbehagen volvoeren door tot Jeruzalem te zeggen: Het worde herbouwd en de tempel worde gegrondvest. Zo zegt de HERE tot zijn gezalfde, tot Kores, wiens rechterhand Ik gevat heb om volken vóór hem neer te werpen: de lendenen van koningen ontgord Ik; om deuren vóór hem te openen, geen poorten blijven gesloten. Ik zelf zal vóór u uitgaan en de oneffenheden effenen; koperen deuren zal Ik verbreken en ijzeren grendels verbrijzelen. En Ik zal u geven de schatten der duisternis en de rijkdommen der verborgen plaatsen, opdat gij weet, dat Ik, de HERE, het ben, die u bij uw naam riep, de God van Israël. 4 Ter wille van mijn knecht Jakob en van Israël, mijn uitverkorene, riep Ik u bij uw naam, gaf u een erenaam, hoewel gij Mij niet kentet."

Deze woorden zijn door Jesaja uitgesproken meer dan 200 jaar voordat een koning genaamd Kores op de Perzische troon plaatsnam. De meeste commentatoren geloven dat deze profetie volledig in hem in vervulling is gegaan. Ik kan het hier niet mee eens zijn, want ik kan onmogelijk zo'n zwakke vervulling van een van de meest dramatische profetieën in het Oude Testament accepteren. Bovendien worden we door de Schrift ertoe gebracht te geloven dat Kores weliswaar het woord van Jeremia heeft vervuld, maar dat er geen enkele uitspraak of hint is dat hij op enigerlei wijze verband hield met de profetie van Jesaja. Zie II Kron.36:21-22 en Jeremia 25:11-12. Daarom blijft de profetie van Jesaja een onvervulde profetie, die op een dag in de toekomst door een andere persoon met de naam Kores letterlijk vervuld moet worden. Als

er in onze strakke kleine systemen van profetische interpretatie geen ruimte is voor een gebeurtenis als deze, dan moeten ze worden uitgebreid.

Tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden (St.Vert.) Deze woorden geven een eenvoudige beschrijving weer die gemakkelijk te begrijpen is, zolang we ons niet laten meeslepen door onze interpretaties. Vanaf het moment dat het bevel om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen wordt uitgevaardigd, tot aan degene die hier 'Messias, den Vorst'⁵ wordt genoemd, zal er een periode van 49 jaar verstrijken. Gedurende deze periode van 49 jaar zullen Jeruzalem en de tempel worden herbouwd en hersteld. Deze 'Messias' zal zijn heerschappij beginnen in een groot jubeljaar en zijn heerschappij zal 434 jaar (62 weken) duren. Daarna zal hij worden afgesneden. Hoe onmogelijk dit ook mag lijken, hoe rampzalig het ook mag zijn voor de hedendaagse interpretaties, ik geloof dat dit is wat dit gedeelte ons vertelt. Hieruit blijkt duidelijk dat ik niet van mening ben dat 'Messias de Prins' de Here Jezus Christus is. Sommigen zullen hierdoor met heilige afschuw hun handen opwerpen, maar we kunnen beter eerst de vertaling bekijken voordat we conclusies trekken.

Het woord dat hier met 'Messias' is vertaald, is *MĀŠĪAH*. Dit woord komt als zelfstandig naamwoord 38 keer voor in het Oude Testament en is 36 keer vertaald met het woord 'gezalfd' (een zelfstandig naamwoord) en twee keer met het woord 'Messias' (een eigennaam). Dit is vergelijkbaar met het beroemde voorbeeld van de vertalers van het Nieuwe Testament,⁶ die *PASCHA* achtentwintig keer met 'pascha' en één keer met 'paas feest' vertaalden, een vertaling die alleen gerechtvaardigd kon worden door het feit dat iemand het 'Paasfeest' in de Bijbel wilde krijgen. Er kan dan ook geen enkele reden zijn om *MĀŠĪAH* in Daniël 9:25,26 met 'Messias' te vertalen, behalve dat de vertalers dachten dat Gabriël hier over Christus sprak, zodat ze eerder een interpretatie gaven dan een vertaling. Enkele geselecteerde teksten laten zien hoe het woord *MĀŠĪAH* wordt gebruikt:

- Leviticus 4:3 – “de priester, die gezalfd is” (St.Vert.)
- I Samuël 24:7 – “de gezalfd des HEREN”
- I Samuël 26:9 – “de gezalfd des HEREN”
- Jesaja 45:1 – “tot zijn gezalfd, tot Kores”

Het woord dat hier vertaald is met 'Vorst', is *NĀGĪD*. Het komt 43 keer voor en wordt 35 keer vertaald met 'vorst', 3 keer met 'overste' en 1 keer met respectievelijk 'aanzienlijke', 'bevelhebber', 'edele' en 'opziener' en nog 1 keer onvertaald. Het woord vorst of bestuurder lijkt het beste bij het Hebreeuws te passen. De tekst die voor ons ligt, is de enige waarin het als een eigennaam wordt gebruikt. Er is niets in het Hebreeuws dat erop wijst dat deze titel aan de Here Jezus toebehoort. En er is geen enkele aanwijzing of suggestie in het Nieuwe Testament dat enig deel van Daniël vervuld werd door de eerste komst van Christus.

“Op wie kan dit dan mogelijk betrekking hebben, als het niet op Christus is?” is een vraag die zeker gesteld zal worden. En deze vraag wordt gesteld alsof we slechts één mogelijkheid hebben.

Het zou kunnen verwijzen naar degene waarover in Jeremia 30:9 wordt gesproken: “zij zullen de HERE, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun verwekken zal.”

Het zou kunnen verwijzen naar degene die in Jeremia 30:21 wordt genoemd: “Zijn vorst zal uit hem voortkomen, zijn heerser uit zijn midden opstaan, en hem zal Ik doen naderen, dat hij tot Mij genake.”

⁵ NBG51: “een gezalfd, een vorst”; Naardense Bijbel 2024: “tot aan de zalving van een leidsman.”

⁶ Dat geldt voor de Statenvertaling (“paas feest” in Hand.12:4, overige 26 verzen “pascha”). NBG51 is veel minder consequent en heeft 6 x ‘paasfeest’, zelfs in het OT (Ex.34:25) en 5 x in de Evangelien en Handelingen. In de door Sellers gebruikte *Authorized Version* lijken de termen zelfs niet op elkaar. Respectievelijk *PASCHA* en *EASTER*.

Het zou ook kunnen verwijzen naar degene waarover in Ezechiël 34:23,24 wordt gesproken: “Dan zal ik één herder over hen aanstellen.”

Of het kan verwijzen naar die mysterieuze “vorst” die in Ezechiël 45 en 46 wordt genoemd.

Het kan ook de persoon zijn die in Hosea 1:11 wordt genoemd: “Dan zullen de kinderen van Juda en de kinderen van Israël zich bijeenstellen, één hoofd over zich stellen.”

Daniel 9:26 En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is Algemeen wordt aangenomen dat dit verwijst naar de dood van Christus, maar ik ben daar niet van overtuigd. Ten eerste is deze uitspraak nauwelijks een vertaling van het Hebreeuws. Het is de interpretatie van de vertalers. En zelfs als we het laatste deel vertalen met “zal niets hebben”, zoals blijkbaar de bedoeling is, past het niet bij de Here Jezus. Zie Johannes 17:12.

Al meer dan twaalf jaar ben ik ervan overtuigd dat geen enkele huidige interpretatie van Daniëls zeventig weken adequaat is en dat er geen bevredigende oplossing gevonden kan worden totdat dit gedeelte volledig omringd is door andere waarheden. Ik heb het vergeleken met een fort dat nooit door een directe aanval ingenomen zou kunnen worden. Ik geloof dat we nu in het bezit zijn van een deel van de waarheid die deze tekst te zijner tijd duidelijk zal maken.

Het is mijn overtuiging dat de dag komt waarop de redding van God zal terugkeren naar Zijn volk Israël. Wanneer onze grote God besluit dat dit zal gebeuren, zal dat het begin betekenen van het werk dat zal leiden tot de verlichting, bekering, herstel en zegening van Israël. Zij zullen onder Gods heerschappij worden gebracht; zij zullen in het verbond worden opgenomen; en allen die tegen Zijn werk in opstand komen, zullen uit hun midden worden verwijderd (Ezechiël 20:33-38). Na hun ontvangst door God zal een groot werk onder de volken beginnen, dat zal resulteren in de vestiging van Gods heerschappij over de hele aarde. God zal dan de wereld beplanten met de zonen van het koninkrijk, en de droom van één wereld onder een welwillende en verlichte heerser zal werkelijkheid worden. Deze heerser zal naar mijn mening de Kores zijn van Jesaja 44:28-45:4. Hij is Gods gezalfde en hij besluit dat Jeruzalem en de tempel herbouwd zullen worden. In Jesaja 60:10 wordt nadrukkelijk verklaard dat de volken de muren van Jeruzalem zullen bouwen. Het lijkt erop dat deze bouw 49 jaar in beslag neemt en bij de voltooiing ervan verschijnt de grote vorst van Israël. Hij regeert 434 jaar, maar wordt afgezet en omvergeworpen in de afvalligheid van de eindtijd. Dit leidt tot de verbazingwekkende laatste week van Daniëls zeventig weken.

Ik doe geen poging om alle details te geven. De studie is nog te nieuw voor mij om te kunnen beweren dat ik een adequate interpretatie heb gevonden.

Nawoord

Deze studie werd oorspronkelijk opgesteld als een project voor de *Scripture Research Fellowship* van *The Word of Truth Ministry*. Door de aanhoudende vraag om hulp bij dit onderwerp heb ik besloten om deze studie alvast te publiceren, nog voor het verschijnen van het eerste nummer van *Scripture Research Journal*. Op een later tijdstip zal deze studie worden herschreven en gepubliceerd in *The Word of Truth*. Uw opmerkingen, kritiek en suggesties worden op prijs gesteld. Het is mij onmogelijk om met iemand over dit onderwerp te corresponderen.

Otis Q. Sellers, 607 South Kenmore Avenue, Los Angeles 5, Californië, 8 april 1950.